

Ramadan – Dawahbærerens rolle

Den bærende måned Ramadan er over os igen, så lad os ihukomme denne måneds særlige status, og lad os igen ihukomme de punkter en dawahbærer skal være opmærksom på i denne måned, og lad os endelig ihukomme en islamske personlighed hvis liv og stræben, også i Ramadan, var for Islam og muslimerne.

Denne måned er en bæret måned. Det er en måned hvor helvedes porte er lukkede, en måned hvor jannahs porte er åbne, en måned hvor sataner er lænket fast og en måned hvor muslimerne i trofasthed, ydmyghed og tilbedelse kan tilnærme sig sin Herre Allah (swt). En måned hvor muslimerne kan få masser af belønninger og få tilgivet sine synder.

I denne måned findes der en nat som er mere khair end 1000 måneder, og at udføre en khair i denne måned svarer til at udføre en fard i en anden måned, og at udføre en fard i denne måned svarer til at udføre 70 furo i en anden måned.

Profeten (saw) siger om denne bærende Ramadan måned følgende i forskellige ahadith:

"Når Ramadan måned kommer åbnes jannahs porte, jahannams porte lukkes, og shaitin bliver lænket fast" Berettet af Muslim og Bukhari.

I en anden hadith berettet af Hibban beretter Abu Huraira at Profeten (saw) siger amin tre gange, hvorefter Profeten (saw) bliver spurgt hvorfor han gjorde dette og hvortil han svarer:

"Jibril kom til mig og sagde: hvem end der når Ramadan kommer og ikke faster, for denne er der ingen tilgivelse, lad denne komme i jahannam... og slutteligt sagde jibril ameen, hvortil Profeten sagde ameen"

I en anden hadith siger Profeten (saw):

"Ved Ham, i hvis hånd min sjæl hviler, så er lugten der kommer ud fra munden på en fastende person skønnere i Allahs åsyn end duften af musk (en æterisk olie). (Allah siger om den fastende person:) Han har vendt ryggen til sin mad, sin drik og sine lyster for Min skyld. Fasten er for Min skyld, så Jeg vil belønne"

den fastende person for dette, og belønningen for gode gerninger er tifold."
(Bukhari)

Abu Huraira (ra) udtalte, at Profeten (saw) sagde: "*Den, som tilbringer Skæbne-natten vågen og i bøn, i dyb inderlig tro på Allah og i fast overbevisning om en belønning, hans synd vil blive tilgivet.*" [Al-Bukhari, Muslim, Abu Dawud, An-Nasâ'i]

Abu Said al Khudri sagde, at Profeten Muhammad (saw) sagde: "*Intet menneske faster en dag for Allahs skyld, uden at Allah flytter helvede 70 år længere væk fra hans ansigt.*"

Det er derfor at muslimerne i denne måned strømmer til moskeerne for at lave ibadah. For at recitere koranen og lave tarawih, for at lave salah og lave dua, for at få tilgivelse og opnå belønning.

For sandelig er denne måned en bæret måned. Denne måned er barmhjertighedens måned, denne måned er tilgivelsens måned og belønningernes måned, men for hvem ? For den som har taqwa, for den som bekymrer sig om regnskabens time, for den som efterlever det islamiske budskab.

Denne måned er en speciel måned, for alle muslimer, men særligt er denne måned speciel for dawahbæreren. Hvad gør denne måned speciel for dawahbæreren når han laver dua som enhver anden muslim, og ber om tilgivelse som enhver anden muslim, han reciterer quran og laver tarawih som enhver anden muslim...

Det der gør denne måned særligt for dawahbæreren er den, at han har påtaget sig en opgave. En opgave som var Profeten og sahabas opgave. En opgave han har påtaget sig fordi han har forstået at denne opgave er en forpligtelse fra Allah (swt), ligesom fasten er en forpligtelse fra Allah (swt). Det er en forpligtelse som har omkostninger, som slider på kroppen, som koster energi, som har konsekvenser og som kan resultere i tortur, fængsling og kan ende med døden.

Denne forpligtelse er kaldet til at etablere Dar-al Islam. Det er et kald og et arbejde som vil befri muslimerne fra kuffars lænker, både de fysiske lænker som blandt andet findes i Palæstina, Afghanistan og Irak, men især de mentale lænker som forhindrer denne ummah i at bevæge sig samlet og på korrekt islamisk vis.

Resultatet af dette arbejde vil, når Allah (swt) tillader det, resultere i etablering af et samfund som styres af alle de Ahkam som er nedfældet i den bærede Quran og de som er videregivet i Profetens (saw) ahadith. Og insha'allah vil belønning være jannahs haver.

Grundet den opgave han har påtaget sig og den forpligtelse han prøver at opfylde, kræves det af ham at han er særligt opmærksom på de gunstige omstændigheder der eksisterer for at hans dawah giver større effekt. Og i denne sammenhæng er det unægtelig at der især i denne måned eksisterer gunstige forhold for at hans dawah giver større effekt, netop fordi muslimerne hjerter og sind er optaget af tilbedelse af Allah (swt) mens de lytter til den bærede Quran og reciterer denne.

Grundet de islamiske følelser som opstår i denne måned, hvis den tilbringes i tilbedelse og ihukommelse, vil muslimernes hjerter også være mere imødekommende overfor den rene og klare ideologiske forståelse af Islam som dawah-bæreren leverer.

Derfor lader dawah-bæreren ikke denne gyldne mulighed gå fra sig, men befinder sig hvor muslimerne befinder sig, giver dem nasihah, kalder dem til arbejdet for etablering af Dar al-Islam, og udfører sine forpligtelser med større nøjsomhed i denne bærede måned.

Det andet der er særligt for dawah-bæreren er hans klare forståelse af Islam, dets systemer, dets tanker og dets budskab. Dawahbæreren ved gennem sin klare og dybe forståelse af Quran, at denne måned er bæret, kun i kraft af at Allah (swt) gjorde den bæret i Quran al Karim. Så han ved, at en kafir ikke føler noget særligt når Ramadan indtræder. For Ramadan er kun hellig for en muslim. Ramadan blev hellig da Allah (swt) gjorde denne måned hellig, men ligeledes ved dawahbæreren at Quds er hellig, for Allah (swt) gjorde Quds hellig, ligeledes er muslimernes enhed hellig, for Allah (swt) gjorde denne hellig, og ligeledes er muslimernes blod hellig for Allah (swt) gjorde den hellig.

Og mens Ramadan, hvori fasten er en forpligtelse, er over os, er vi desværre vidne til at Quds er besat, og muslimernes enhed er splittet, og muslimernes blod udgydes. Denne virkelighed har dawahbæreren erkendt, så han giver Ramadan dens ret, og Ummah dens ret, og Quds dens ret, og muslimernes enhed dens ret.

Så dawah-bæreren tilstræber sig endnu mere i denne måned for at påminde muslimerne om, at Ramadan ganske rigtigt er hellig, men enheden blandt muslimerne er også hellig og muslimernes blod er også hellig.

Så han gør sit bedste, for at gøre muslimerne opmærksomme på de andre forpligtelser de har. Og i denne måned, bestræber han sig yderligere. For han ved, at lave en fard salah i denne måned er som at lave 70 fard salah i andre måneder, og at kalde en muslim til at arbejde for muslimernes enhed i denne måned er som at kalde 70 muslimer til at arbejde for muslimernes enhed i andre måneder.

Lad os endelig ikke glemme, at vi takket være Allah (swt), har fået mulighed for at opleve denne Ramadan hvilket mange andre ikke har fordi de er blevet besøgt af dødsenglen. Og lad os ikke glemme, at denne Ramadan kan være vores sidste Ramadan, for vi kan blive dem, som dødsenglen vil besøge inden næste Ramadan. Denne måned er en mulighed for at komme i Jannahs haver, for den som Allah (swt) er tilfreds med, den som tilbeder Allah (swt), den som udfører hans forpligtelser. For den som arbejder for Islam.

Det var med netop en ren og dyb islamiske forståelse og en offervillighed for Islams sag at muslimerne gik fra sejr til sejr også i Ramadan måned. Blandt de stolte begivenheder muslimerne var vidne til i netop Ramadan kan man nævne Badr krigen, Tabuk slaget og Makkahs erobring.

Lad os se på en beretning om en begivenhed som også fandt sted i Ramadan måned. Den involverer en Islamisk personlighed som muslimerne er stolte af den dag i dag, og endda hvis værker og ekspertise selv kuffar beundrer.

Men inden dette, lad os se på denne Islamiske personlighed, og hans gerninger.

Denne personlighed er Khalid bin Walid (ra) og jeg vil nu kort fortælle om ham:

Efter Profeten (saw) og Kurais indgik Hudaibia aftalen, beretter Khalid ibn Walid som endnu ikke var muslim, at der var en tanke der optog ham. Og det var: "Hvad er der tilbage, hvor skal jeg hen, til Nejashi, eller følge Mohammad og blive en af hans ashab, eller tage til Herakles og træde ud af min deen og blive jøde eller kristen... eller skal jeg lade alle disse være og tage tilbage til mit hjemland med dem som er tilbage".

Mens jeg var beskæftiget med disse tanker var Profeten taget til Makkah for at lave umra. For ikke at være vidne til dette var jeg taget væk fra området, beretter Khalid ibn Walid. Derfor så jeg ikke Profeten komme til Makkah. Min bror Walied ibn Walid var sammen med Profeten kommet til Makkah for at lave umra. Han havde ledt efter mig, men da han ikke kunne finde mig efterlod han dette brev til mig:

Bismillah... O Khalid - Jeg har ikke oplevet noget underligt som din flygten fra Islam. Brug din forstand en smule. Kan nogen lade som om de ikke kender til noget som Islam ? Profeten spurgte mig om dig og sagde "Hvor er Khalid ?" Jeg svarede "In sha Allah han vil med Allahs (swt) tilladelse komme i sidste ende". Profeten sagde så "Hvordan kan en som ham ikke lære Islam ? Hvis han bruger sin krigs kunst og stræben i muslimernes tjeneste, vil det være langt mere khair for ham, og vi vil gøre ham til en ledende person frem for andre". O min bror, overvej hvor værdifulde ting du går glip af". Berettet i Munir Muhammad Gadban, Profeten bevægelses metode.

Khalid siger at da jeg fik min brors brev så forøgedes min indre glæde over Islam og ønsket om at tage til Medina. Han tager til Medina og bliver muslim, og en slave af Allah.

Og sandelig var det khair for ham at tage imod Islam og bruge sin ekspertise i Islams og muslimernes tjeneste. Khalid bin Walid blev herefter en spydspids for Islam, en stolt og brav kriger, som kæmpede for Allahs (swt) sag.

Han løb fra kamp til kamp og slag til slag. Han deltog i Muta slaget og i Hunain slaget og ved belejringen af Taif. Han bekæmpede de falske profeter under Abu Bakr (ra) tid.

Dernæst deltog han i indlemmelsen og overtagelsen af Persien, Irak og Syrien, som skete efter utallige slag.

Under erobringen af Persien er det berettet at han sagde:

"Jeg kommer med en hær mod jer som elsker akhirah som i elsker dunya".

Det er desuden berettet i Abu Dawud at Profeten (saw) har sagt om ham at han er Allah's sværd.

Khalid bin Walid var både kriger og dawahbærer. Ved Yarmuk slaget blev romernes kommandant ved navn Corc muslim efter at Khalid bin Walid kaldte ham til Islam.

Khalid bin Walid græd dag dødstidspunktet nærmede sig ham og sagde:

"I hele mit liv har jeg været i så mange krige. På min krop er der ikke et område, der ikke er dækket af sværd, spyd og pile sår. Og som i kan se så ligger jeg i min seng i dag og dør som kamelerne. Så lad dem som er kujoner ikke få noget søvn"

Beretningen som jeg ville fremhæve, fandt sted i Hijri år 8 i Ramadan måned, hvor Khalid bin Walid blev sendt af Profeten (saw) for at ødelægge statuen Uzza som fandtes i Nahl.

Efter at have ødelagt statuen og huset den befandt sig i, sagde Khalid bin. Walid, "statuen Uzza vil aldrig blive tilbedt mere".

Og når in sha Allah Khilafah bliver etableret i den nærmeste fremtid vil vi sige, med kufr, skal muslimerne aldrig styres mere!